

ISSN 1855-7511

Poština plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik VIII

številka 1

Marec 2014

Zdenka Dogša

Šestdesetemu prazniku v pozdrav

Kako daleč sega moj spomin na praznike in vsakoletna dogajanja okrog 11. aprila v Središču? Na prvega, takrat občinskega, ne more, ker se takrat še nisem rodila. Na veliko poznejših, takratnih krajevnih praznikov, pa je dokaj jasen. Najdlje mogoče na začetek osnovnošolskih let? Iz tistega obdobja imam v spominu kokto in hrenovke v Sokolani, ki so tako lepo dišale, ko smo otroci nestrpnost čakali nanje in so bile tako zelo dobre, da smo se jih vsako leto vedno znova in znova veselili že mnogo prej. Pa ne da bi bili lačni, saj se je v sicer skromnem družinskem proračunu našel denar tudi za marsikatero nepotrebno dobrino, le nekaj posebnega so bile na ta dan tiste hrenovke. Zelo dobro se spomnim tudi tega, da je šla na praznovanje vsa družina, da so si starši ta dan »vzeli prosto« in nismo nič delali, tako kot ne za božič, veliko noč in za binkošti. Torej je šlo za veliki praznik in to moje razmišljanje je potrjevala tudi množica ljudi povsod, kjer se je kaj dogajalo - pri spomeniku, v šoli, v Sokolani, pred njo. Takrat še zagotovo nisem vedela, kaj praznujemo, zakaj igra godba, zakaj se je zbralo toliko ljudi, zakaj... Pa tudi zanimalo me ni. Tudi takrat verjetno še ne, ko sem kot otrok že bila zraven, predvidevam, da tako, bolj »za okras«, s kapico na glavi in rutico okrog vratu. Do ranih najstniških let, ko se je začela moja kariera stalne nastopajoče učenke na vseh mogočih proslavah in prireditvah v šoli in kraju, za kar je bila zaslužna moja učiteljica slovenščine. Takrat smo ob prebiranju literature, pesmi, biografskih zgodb in poslovnih pisem začeli spoznavati gorje časa in dogodkov, zaradi katerih se je vsako leto v Središču vse to dogajalo. Iz naših otroških oči je takrat pritekla tudi kakšna solza, čeprav še nismo mogli prav razumeti, kaj pomeni, če na tako krut način izgubiš družinskega člana ali prijatelja, če ločijo starše od otrok, če ne smeš govoriti v svojem jeziku, če ti požgejo dom ali te preženejo iz njega, če...

Ob spominih na poznejša praznovanja nehote pomislim na moč, energijo in voljo množice ljudi, prostovoljcev, ki so pripravljali različne praznične prireditve. Na vse tiste, ki so pripravljali razstave, včasih skorajda preobsežne za šolske prostore, zbirali stara orodja in predmete, predstavljali svoje izdelke, storitve in dejavnosti. Pa kakšne dobrote so pripravljale in postavile na ogled domače gospodinje! Šolski otroci smo pokazali izdelke, ki so nastajali med šolskim letom. In kako ponosen je bil vsakdo, ki je imel tako lep zvezek, da je lahko bil odprt na razstavnici mizi. Odlični Partizanovi telovadci vseh starosti so v skupinah izvajali na tradicionalni telovadni akademiji prave mojstrovine različnih športnih in koreografskih disciplin. Vseh športnih tekmovanj pa po navadi niti nismo

uspeli obiskati. Nepregledna je bila povorka kmetijske in druge mehanizacije, ki so jo v takratnem času premgli domači kmetje in zadružniki. Marsikatero slovesno odprtje proizvodnih kapacitet ali druge pridobitve kraja smo doživeli v aprilskih dneh. Proslava na predvečer praznika in slovesnosti pri spomeniku sta bili v kulturnem in organizacijskem smislu slavnostni prireditvi pripravljeni z največjo mero odgovornosti, tenkočutnosti in profesionalnosti. Druženje in večerna zabava s plesom pa verjamem, da ni bila najtežje pričakovana le za mlade, temveč tudi za malo manj mlade od blizu in daleč. Še posebej takrat, ko se je vedelo, da bo igral češki ansambel Elite.

Šolskih, dijaških in študentskih let je bilo konec. Kaj hitro sem spoznala, da službovanje na šoli ni samo učiteljevanje, ampak še marsikaj več. Pri pripravah in izvedbi prireditev, proslav in drugih dogodkov smo poleg »kulturnikov« na šoli pomagali tudi vsi ostali zaposleni. Dobro se spomnim, ko smo se takrat mlade učiteljice odločile, da bomo za razliko od prejšnjih let, ko so bili recitatorji učenci, same pripravile in izvedle recital na proslavi. In to tako kot se spodobi! V dolgih, do tal segajočih svečanih opravah smo se postavile na oder prepolne dvorane. Samozavestno in brez napake smo izpeljale program. Bile smo dobre, smo ugotovile. Enako kot gledalci v dvorani. Ponosne smo bile na to. Tudi zato, ker smo si upale.

Leta so tekla, zavedanje, ponotranjenje in razumevanje dogodkov ter posledično praznovanja je postajalo jasnejše in globlje. Spoznala sem, da se ljudje veselijo delovnih zmag in uspehov, pridobitev v kraju, obiskov prireditev in predvsem druženja, tudi s tistimi, ki so odšli v svet in so se ob prazniku vedno radi vračali v Središče. Ob vsem tem pa se časovnemu odmiku primerno spoštljivo in z veliko mero razumevanja nekdanjih dogodkov poklonijo spominu na žrtve nacistične agresije na našo domovino.

Praznik krajevnih skupnosti je postal občinski praznik. Še prej, v obdobju ob spremembi družbenopolitičnega sistema in osamosvojitvi Slovenije, ko je bilo moderno ukiniti ali zamenjati vse, kar je dišalo po prejšnjem sistemu, ga je doletelo bolj ali manj glasno razmišljanje o njegovi ukinitvi. Preživel je. Verjamem, da zaradi svoje temeljne sporočilnosti o vrednotah, ki jih marsikdaj vedno bolj in bolj pogrešamo: domoljubje, uporništvu, pogum, vztrajnost, solidarnost, humanizem, ponos na svoj kraj in domače ljudi.

Zato ga letos praznujemo že šestdesetič in tudi po tem smo, kot pravijo, edinstveni v Sloveniji. Želim verjeti, da temu primerno tudi ponosni.

*Ob 60. občinskem prazniku Občine Središče ob Dravi
vsem občankam in občanom iskreno čestitamo
Župan Jurij Borko,
občinska uprava in občinski svet*

PROGRAM PRIREDITEV OB 60. OBČINSKEM PRAZNIKU**sobota, 29. marec**

ob 13. uri
ZAKLJUČEK POHODA »BRANITELJEV MEJE«
➔ Sokolana
Organizator: Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Ormož

sobota, 5. april

ob 16. uri
STRELSKO TEKMOVANJE Z ZRAČNO PUŠKO
MED DRUŠTVI ZA POKAL OBČINE
➔ prostori Strelskega društva
Organizator: Strelsko društvo Središče ob Dravi

ob 18. uri
TURNIR V PIKADU ZA POKAL OBČINE
➔ na Stras
Organizator: Rekreativsko društvo Stras,
Društvo za telesno vzgojo Partizan

nedelja, 6. april

ob 10. uri
TEKMOVANJE V NAMIZNEM TENISU ZA POKAL OBČINE
➔ telovadnica OŠ Središče ob Dravi
Organizator: Društvo za telesno vzgojo Partizan

ob 14. uri
TURNIR V MALEM NOGOMETU ZA POKAL OBČINE
➔ športni park Trate (*slabo vreme - telovadnica OŠ)
Organizator: NK Središče ob Dravi, RD Stras, DTV Partizan

četrtek, 10. april

ob 9. uri
TEKMOVANJE DRUŠTEV UPOKOJENCEV V VRTNEM
KEGLJANJU ZA POKAL OBČINE
➔ pri Sokolani
Organizator: Društvo upokojencev Središče ob Dravi

petek, 11. april

od 11. do 13. ure
ODPRTA VRATA MUZEJA
➔ Muzej NOB
Organizator: KO Zveze združenj borcev NOB

ob 12. uri
SVEČANOST V SPOMIN ŽRTVAM NOB
➔ pri spomeniku na Trgu talcev
Organizator: Občina Središče ob Dravi

sobota, 12. april

ob 11. uri
SPREJEM GOSTOV IZ MISLINJE

ob 18. uri
OSREDNJA PROSLAVA OB OBČINSKEM PRAZNIKU
➔ Sokolana
Organizator: Občina Središče ob Dravi

nedelja, 13. april

ob 11. uri SREČANJE STAREJŠIH OBČANOV
➔ Sokolana
Organizator: Društvo upokojencev Središče ob Dravi

sobota, 19. april

ob 20. uri
VUZMENKA
➔ Stras
Organizator: Strelsko društvo Središče ob Dravi

ob 18. uri
TURNIR V PIKADU ZA POKAL OBČINE
➔ na Stras
Organizator: Rekreativsko društvo Stras,

sobota, 26. april

ob 15. uri
OBMOČNO SREČANJE ODRASLIH FOLKLORNIH SKUPIN
➔ Sokolana
Organizator: Javni sklad za kulturne dejavnosti Ormož

od 16. do 19. ure
TRENING STARODOBNIH DIRKALNIH MOTOCIKLOV:
»Slovenija Classic 2014 TT Središče ob Dravi«
➔ po ulicah Središča ob Dravi
Organizator: Občina Središče ob Dravi in
Društvo starih vozil Središče ob Dravi

ob 20. uri
ZABAVA V ŠOTORU S SKUPINO »HELP! A BEATLES TRIBUTE«
➔ šotor pri gasilskem domu v Središču ob Dravi
Organizator: NK Središče ob Dravi

nedelja, 27. april

od 10. do 12. ure in
od 13. do 17. ure
MEDNARODNA DIRKA STARODOBNIH DIRKALNIH
MOTOCIKLOV: »Slovenija Classic 2014 TT Središče ob Dravi«
➔ po ulicah Središča ob Dravi
Organizator: Občina Središče ob Dravi in
Društvo starih vozil Središče ob Dravi

Zdenka Dogša

MED NAMI ŽIVIMO

Osebnost, ki jo je dan, ko prebivalci središke občine obeležujemo svoj občinski praznik, usodno zaznamoval, je nedvomno Marija Kačičnik. Vedno urejena, umirjena, prijazna, predvsem pa spoštovana nekdanja učiteljica, nikoli ni dajala vtisa, da je za njo del življenja, ki je tako tragično zaznamoval njo in njeno družino. Tudi zaradi njene dobrosrčnosti in hkrati odločnosti se je mnoge generacije bivših učencev rade spominjajo kot tiste tovarišice Kačičnikove Minke, pri kateri so začeli guliti šolske klopi, spoznavati prve učenosti tega sveta in uživati v druženjih s svojimi vrstniki.

Minka med svojimi rožicami na domačem vrtu.

Za Vami je več kot osemdeset let življenja. Kako daleč seže Vaš spomin?

Marija Kačičnik: »Rojena sem 23. januarja 1933 v Središču v hiši, v kateri živimo še danes. Tu sem preživljala prijetna brezskrbna otroška leta skupaj z dve leti mlajšo sestro Stanko. Igrali smo se doma, na Tratah, kjer so pastirji pasli krave, pa na sokolskem igrišču in ve-

liko telovadili v dvorani Sokolskega društva. Starši so bili vaditelji sokolskega društva, oče je bil član gledališke skupine, pevskega zbora, vodil je tudi sokolsko knjižnico. Mati pa je bila odlična solo pevka. Naše življenje pred vojno je potekalo brez pomanjkanja, imeli smo nekaj zemlje in domače živali. Oče je bil občinski tajnik, mama pa gospodinja. Skupaj z očetovimi starši ter številnimi sestrami in brati obeh staršev smo bili močno sorodstveno povezani. Vse do začetka druge svetovne vojne.«

Ste kot otrok takrat zaznali, da se življenjske razmere kaj spreminjajo?

Marija Kačičnik: »Tudi po okupaciji Središča v aprilu 1941 smo otroci živeli svoje življenje naprej. Opazili smo sicer zaskrbljenost staršev, predvsem po tistem, ko so zvečer skrivoma poslušali radio. Avgusta so Nemci pregnali mamino sestro in njena sinova v Srbijo. Tudi mi smo bili »na seznamu«, vendar so Nemci potrebovali očeta na občini, pa so nas zato pustili doma. Oče je postal sodelavec in aktivist OF. Zaradi nepredvidnosti in posledično prijave domačih izdajalcev so ga 21. januarja 1942. leta zaprli. Najprej je bil na Ptuj, nato v Mariboru. Spominjam se, da je mama večkrat hodila k njemu v Maribor. Zadnjič je šla z njo očetova sestra. Ko sta zjutraj prispeli v Maribor, sta na trgu zagledali rdeče plakate in na enem izmed njih sta na seznamu »banditov«, ki so bili ustreljeni 11. aprila, zagledali očetovo ime. Mama je takrat iz obupa želela končati svoje življenje v reki Dravi, vendar ji je očetova sestra s pomočjo neznanih Mariborčanov to preprečila. Ob njuni vrnitvi so tudi v Središču že viseli enaki plakati. Še danes hranim primer tega razglasnega plakata.«

Po očetovi smrti je bilo za Vas brezskrbnega otroštva verjetno konec...

Marija Kačičnik: »V šoli, ki so jo vodili nemški učitelji, smo bili velikokrat kaznovani. Po očetovi smrti me je še posebej moja učiteljica »imela na piki« in me zmerjala. Zanj sem bila »Banditentochter« in sem zato velikokrat prijokala domov iz šole.

4. avgusta pa je prišla po nas nemška policija - gestapo. Zaplenili so našo hišo, v pol ure smo se morale obleči, mama je napolnila dva kovčka in odpeljali so nas v Orlandu, kjer je že bilo veliko aretiranih Središčanov. Najprej so nas od tam odpeljali v Maribor, nato pa v mestno šolo v Celju. Neke noči so starše ločili od otrok. Otroci smo ostali sami v šolskem razredu, na dvorišču pa smo poslušali vpitje in brnenje kamionov prav pod oknom. Splezala sem na okno in med vsemi ostalimi slišala mamino vpitje: »Minka, Stanka...« Odpeljali so jih v Nemčijo, največ v Auschwitz. Mama je očitno slutila, kaj se bo zgodilo, saj mi je pred tem naročala, naj pazim na sestro, naj ne pozabim staršev in doma, naj...

Nas so po tem odpeljali na celjsko železniško postajo in nas stlačili v vagon. Peljali smo se mimo Maribora in v ovinkih ugotovili, da so v sprednjih vagonih odrasle osebe. Vsi smo zato želeli k oknom, vendar so nas spodili v stran in okna zaprli. V Grazu so naše vagonce ločili od tistih sprednjih, ki so nadaljevali pot v Auschwitz.

Mi smo pristali v prehodnem taborišču Frohnleitnu pri Grazu. Sestavljale so ga lesene barake, obdane z visoko ograjo. Sredi septembra so naju s sestro premestili v taborišče v stari grad v Saldenburgu na Bavarskem. Življenje je potekalo v strogi disciplini

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

pod stalno kontrolo. Za vsak najmanjši prekršek smo bili kaznovani - pretepali so nas, ustrahovali, poniževali, zapirali in odtegovali hrano. Najhujše je bilo vztrajno razosebljanje in ponemčevanje. Bili smo slabo oblečeni, ušivi, krastavi in večinoma lačni. Da o žalovanju za starši in izgubljenim domom niti ne govorim.

V taborišču sem bila tudi dvakrat rasno pregledana. Tega me je bilo zelo strah, saj sem se spomnila, kako so me ocenili kot rasno slab material že v začetku vojne, ko smo se morali z družino javiti v zvezi z osebnimi izkaznicami. Takrat je namreč padla pripomba: »Das ist ganz serbische Rasse.« Fašistična Nemčija je namreč v svoji rasistični obsedenosti iskala primerke čiste nordijske rase svetlih las in modrih oči - tudi med »ukradenimi otroki« (otroci, ki so nas odvzeli partizanskim družinam in družinam ustreljenih talcev). Bilo nas je okrog šeststo, starih od nekaj dni do osemnajst let. Na »rasnem« pregledu smo morali večji otroci nagi hoditi pred komisijo, ki so jo sestavljali gestapovci in možje v belem. Ogledovali so nas, pregledovali, tehtali, merili, posebej natančno so izmerili glavo. Naša usoda je bila s tem vnaprej določena - rasno ustrezne otroke sprejme nemška skupnost, ostale uporabijo za delo ali jih uničijo. To je bil največji genocid druge svetovne vojne, ki se v naši zgodovini lahko primerja le z janičarstvom.«

Kako in kje ste dočakali osvoboditev?

Marija Kačičnik: »Po treh letih bivanja v lagerju Saldenburg smo dočakali konec vojne. Še prej pa smo doživeli mnogo hudega. Bili smo med dvema ognjema. Američani, ki so s tanki po cesti, oddaljeni dva kilometra, prodirali proti bližnjemu mestu, niso vedeli, kdo prebiva v gradu in so začeli streljati proti nam. Belih zastav pa nismo smeli izobesiti, ker nam tega Nemci niso pustili. Grozili so nam, da bodo minirali grad in nas spustili v zrak. Vseeno smo obesili bele rjuhe in Američani so nadaljevali pot. Ogrožala pa so nas tudi letala, zato smo spali v grajski kleti, podnevi pa smo se skrivali v gozdu. Končno so prišli v naš lager osvoboditelji. Otroci smo dvignili roke v znak vdaje. Vojaki pa so se temu krohotali. Od takrat naprej so zavezniki lepo skrbeli za nas in nismo bili več lačni. S sestro sva se vrnila domov k očetovim staršem junija 1945. leta. Takrat sem tudi izvedela, da je mama že tri mesece po prihodu v Auschwitz-Birkenau končala svoje življenje na grmadi. O dogodkih med vojno smo doma malo govorili. Jaz sem hotela vse pozabiti, vse hudo sem zakopala vase. Želela sem živeti kot ostali otroci. Zlata babica in dedek sta lepo skrbela za naju. Pa tudi ostali sorodniki, očetovi, Jurjaševičevi, in mamini, Ivanuševi, niso pozabili na naju. Obe s sestro sva postali učiteljici.«

Takratna občina Središče ob Dravi je izbrala 11. april za svoj praznik, ki ga letos praznujemo že šestdesetič. Kako se spominjate prvih praznovanj?

Marija Kačičnik: »Zelo dobro se spominjam praznovanja leta 1955, saj sem bila takrat v svoji prvi učiteljski službi v Jurovskem dolu in sem prišla v Središče na občinski praznik. Na vseh prireditvah je bilo veliko ljudi. Organizirana je bila predstavitev kmetijske mehanizacije in po celotni šoli je bila pripravljena velika gospodarska razstava. Spominjam se slovesnosti pri spomeniku, gledališke predstave, predvsem pa razstavljenih dokumentov in fotografskega materiala iz časa vojne, kar je bil zametek poznejšega občinskega muzeja. Po treh letih sem prišla nazaj v Središče, saj sem

dobila službo učiteljice v domači šoli. Od takrat naprej smo s kolegi vedno sodelovali pri vseh prireditvah ob praznikih in pripravah nanje. Vse proslave, razstave, slovesnosti in ostale aktivnosti so bile nenehno močno povezane s šolo in z življenjem v njej. Tudi na ta del mojega dela me vežejo lepi spomini in nanj sem tudi ponosna. Prav tako kot na delo v organizaciji zveze borcev in na vse aktivnosti v muzeju NOV.«

Velik del svojega življenja ste preživel v središki šoli...

Marija Kačičnik: »Vanjo sem stopila kot prvošolka in iz nje sem leta 1988 kot učiteljica prvošolčkov tudi odšla. S službovanjem na središki šoli sem začela leta 1957, ko sem se tudi poročila in leto pozneje se je na šoli zaposlil tudi mož Slavko. V stari šoli se je stiskalo veliko otrok, pouk je potekal dopoldne in popoldne. Maloštevilen kolektiv je moral vse to obvladovati. Najdlje sem učila prvošolčke, pa tudi otroke v mali šoli in velikokrat sem »vskočila« tudi v višje razrede učiti telovadbo, pa slovenščino, zemljepis, zgodovino, če je bila potreba. Nič mi ni bilo težko, rada sem imela otroke in bila njihova učiteljica, se veselila slehernega njihovega napredka, skupnih uspehov, nagrad, predstav, proslav, tekmovanj, izletov. Ostali so tudi spomini na male otroške nagajivosti in hudomušnosti, na njihove nerodnosti, na nedolžne šale, na smeh in solze, na radostne in žalostne trenutke ... Leta 1967 smo dobili novo šolo. Kakšno veselje ob novih možnostih in novih izzivih! Vse do leta 1988, ko sem učiteljski status zamenjala za upokojskega.«

Razredničarka Minka Kačičnik med eno zadnjih generacij prvošolčkov.

Tudi v »penziji« ste že en lep del svojega življenja...

Marija Kačičnik: »Potem ko sva oba z možem postala upokojenca, sva veliko hodila v hribe in se nasploh rada rekreirala. Bovec in Pohorje sta bili najini priljubljeni dopustniški destinaciji. Pa vnuki so bili takrat še majhni in veliko časa sva z veseljem preživela z njimi. Sedaj so že veliki in imajo svoje interese, življenja, nekateri že službe. Tempo najinih aktivnosti se je tako z leti počasi umiril. Še vedno pa sem rada na vrtu, kjer uživam med svojimi rožicami in se veselim pridelka zdrave domače zelenjave. Zaradi moževe bolezni in pešanja mojih moči je sicer vedno manj aktivnosti na prostem, vendar, če se le da, izkoristim vsako priložnost za gibanje na svežem zraku. Največje veselje pa mi še vedno pomeni branje knjig, saj je slovenska beseda in literatura bila in še vedno je moja največja ljubezen.«

Peter Kirič, Radio Prlek

Odvajanje in čiščenje odpadne vode v porečju Drave

3. sklop, Občina Središče ob Dravi: Gradnja kanalizacije in čistilne naprave

Občina Središče ob Dravi že vse od svojega nastanka v letu 2007 teži k izboljšanju bivalnega okolja za svoje občane. Med dolgoročnimi cilji je poleg obnove cest in vodovoda tudi izgradnja kanalizacijskega sistema in čistilne naprave. Skupaj s slovenskimi in hrvaškimi partnerji smo v letu 2012 uspešno izvedli projekt o zaščiti vode na področju občin Nedelišče in Središče ob Dravi. Takrat smo izdelali tudi projektno dokumentacijo za izgradnjo sistema odvajanja in prečiščevanja odpadnih voda za občino Središče ob Dravi (naselja Središče ob Dravi, Obrež in Grabe). Trenutno izvajamo projekt gradnje kanalizacije in čistilne naprave, s katerim gradimo ustrezno infrastrukturo za odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih voda.

Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Kohezijskega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete: Varstvo okolja - področje voda; prednostne usmeritve: Odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih vod.

EVROPSKA KOHEZIJSKA POLITIKA

Osrednji cilj evropske kohezijske politike, ki kot finančni instrument deluje že od leta 1994, je zmanjševanje razlik v stopnjah razvitosti med različnimi regijami v EU. Do sredstev Kohezijskega sklada so upravičene države članice EU, katerih bruto nacionalni dohodek na prebivalca znaša manj kot 90 % povprečja EU. Kohezijski sklad

financira do 85 % upravičenih izdatkov projektov s področja okoljske in prometne infrastrukture ter projektom na področjih, povezanih s trajnostnim razvojem.

PRIDOBIVANJE EVROPSKIH SREDSTEV

V letu 2008 se je občina Središče ob Dravi skupaj s partnerji prijavila na razpis za evropska sredstva s projektom »Pijemo isto vodo - Zaščita pitne vode v Občini Nedelišče in Občini Središče ob Dravi - Trajnostno upravljanje z naravnimi viri« in bila pri tem uspešna. Kot cilj projekta je bila zastavljena strategija zaščite okolja, zaščita podtalnice in površinskih voda na

celotnem čezmejnem območju, varovanje zdrave pitne vode na občutljivih območjih črpališč za oskrbo s pitno vodo, čezmejno sodelovanje pri upravljanju z vodnimi telesi, zmanjševanje onesnaževanja voda, preventivni ukrepi za zmanjševanje vplivov onesnaževanja, dvig ekološke zavesti med prebivalci o potrebah zaščite voda ter poučevanje, kako izvesti varnostne ukrepe za zaščito.

Nadaljnji cilj je bil ustvariti pogoje za organizirano odvajanje odpadnih površinskih in fekalnih voda s pomočjo kanalizacijskega sistema in čiščenja odpadnih voda s pomočjo čistilnih naprav, z uporabo evropskih standardov, metod in tehnologij za odvajanje in čiščenje odpadnih voda. V letu 2012 je zato občina Središče ob Dravi pristopila k izdelavi investicijske dokumentacije in študije izvedljivosti odvajanja in čiščenja odpadne vode. Prav tako je občina vložila zahtevek za potrditev pomoči pri Kohezijskem skladu za naložbo v infrastrukturo.

7. avgusta 2013 smo prejeli odločbo organa upravljanja, to je Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo o dodelitvi sredstev za projekt »Odvajanje in čiščenje odpadne vode v porečju Drave (3. sklop) Občina Središče ob Dravi«.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

26. avgusta 2013 smo podpisali pogodbo s Komunalnim podjetjem Ormož, z izvajalcem del za sklop A in B.

29. novembra 2013 je sledil podpis pogodbe o sofinanciranju gradnje kanalizacije in čistilne naprave z ministrom za kmetijstvo in okolje mag. Dejanom Židanom.

CILJI PROJEKTA

Investicija je pomembna predvsem z vidika okolja, saj bomo z ustrežno kanalizacijo in čistilno napravo v omenjenih naseljih zgradili ustrežno infrastrukturo za čiščenje in odvajanje komunalnih voda. S tem bomo povečali količine očiščene odpadne vode ter zmanjšali onesnaževanje (predvsem površinskih in podzemnih voda) ter vplive na okolje. Prebivalci obravnavanega območja bodo tako imeli boljše življenjske pogoje, projekt bo imel tudi pozitiven vpliv na razvoj regije. Zgrajena bo ustrežna infrastruktura za odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih voda na območjih, ki so v državnem programu skladno z evropskimi direktivami opredeljena kot območja, ki morajo biti opremljena s kanalizacijo. Namen izgradnje kanalizacijskega omrežja je zagotoviti odvajanje zbranih sanitarnih odpadnih voda iz naselij Obrež, Grabe in Središče ob Dravi ter jih speljati do čistilne naprave Središče ob Dravi, kjer se bodo odpadne vode prečiščevale.

Prednosti projekta

- Povečanje pokritosti območja s sistemom javne kanalizacije
- Povečanje števila uporabnikov kanalizacijskega omrežja
- Povečanje količin očiščene odpadne vode

Posredne koristi:

- Zmanjšanje vplivov na okolje
- Ohranitev naravnih virov in ekosistemov
- Zmanjšanje onesnaževanja vodnih teles in tal negativnih vplivov na okolje, zaščita rek in jezer
- Izboljšanje kakovosti podzemne vode kot vira pitne vode
- Izboljšanje življenjskih pogojev in zdravstvenega stanja prebivalcev
- Izboljšanje pogojev za gospodarski in turistični razvoj regije ter doseganje ciljev regionalnega razvojnega programa

ZVAJANJE PROJEKTA

V okviru projekta »Odvajanje in čiščenje odpadne vode v porečju Drave (3. sklop) Občina Središče ob Dravi« bodo zgrajeni naslednji objekti:

centralna čistilna naprava Središče ob Dravi s kapaciteto 2.200 priključenih enot
kanalizacijski sistem v dolžini 22.828,60 metrov, od tega v aglomeraciji 21.170,63 metrov in izven nje 1.657,97 metrov
Gradnja se je začela konec septembra 2013 in bo trajala do konca leta 2015.

IZVAJALCI

Na podlagi javnih razpisov Občine Središče ob Dravi so bili izbrani naslednji izvajalci in z njimi podpisane pogodbe:

Komunalno podjetje Ormož: izgradnja kanalizacije in čistilne naprave (sklop A in B)

Podjetje Proplus d.o.o. iz Maribora: izvedba gradbenega nadzora
Javni zavod za informiranje Ormož: informiranje in obveščanje javnosti

STROŠKI PROJEKTA

Vrednost podpisanih pogodb za izgradnjo kanalizacije in čistilne naprave, izvedbo gradbenega nadzora ter informiranje in obveščanje javnosti je skupaj 8.733.320,93 evrov (z vključenim DDV).

Projekt se financira s pomočjo evropskega denarja ter državnega in občinskega proračuna. Sredstva iz evropskega Kohezijskega sklada znašajo 5.486.565,69 evrov, ostala sredstva so zagotovljena iz lokalnih in javnih (državnih) finančnih virov.

KONTAKT

Občina Središče ob Dravi | Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi |
TEL 02-741-66-10 | FAX 02-741-66-15 |
www.sredisce-ob-dravi.si | obcina.sredisce.ob.dravi@siol.net

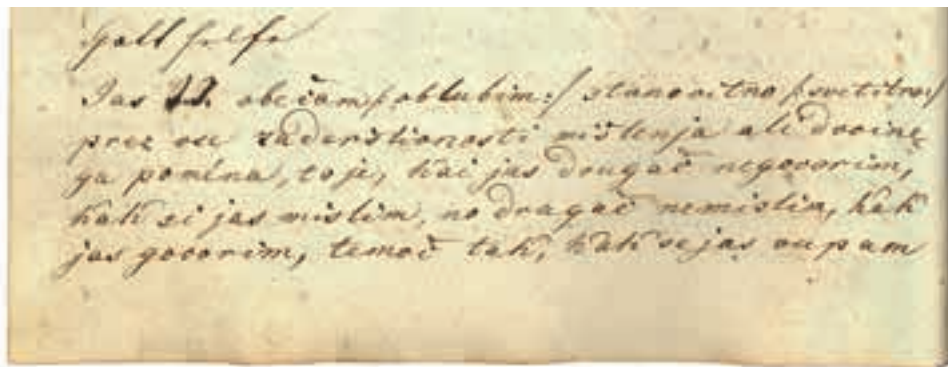

Samo Žerjav

Središka prisega

Vsakdo, ki je vsaj bežno prelistal Kroniko Frana Kovačiča, ve, da se Središče ponaša z bogato zgodovino. Tega se zavedajo tudi v Pokrajinskem arhivu Maribor, lani jeseni so namreč ob proslavljanju svojih prvih 80 let pripravili odmevno razstavo z naslovom *80 biserov Pokrajinskega arhiva Maribor*. Pomembno mesto v tej zbirki predstavlja namreč t. i. Prisega tržana, v »ljudskem jeziku« ohranjen dokument (2 različici), kakršnih se je na slovenskem etničnem prostoru ohranilo zelo malo.

Mariborski arhiv nam je prijazno posredoval obsežno raziskavo dr. Borisa Golca z naslovom *Prisežna besedila trških skupnosti*, vendar bomo poskušali iz nje izluščiti le tisto, kar utegne zanimati povprečnega bralca - celotno besedilo o Središču je, če koga zanima, na voljo na elektronskem naslovu: <http://nl.ijs.si/e-zrc/prisege2/html/SRE-1.4.html>. Najstarejša Prisega tržana, ki jo hrani mariborski arhiv, izhaja iz leta 1730, in je delo takratnega središkega pisarja Franca Prantenberga. Besedilo je objavljeno že v Kroniki, Kovačič ga je prepisal iz izvirnega dokumenta, ki ga je takratni župnik Matija

Prisega tržana, uvodni del, kasnejša različica iz 1840.

Slekovec našel v občinskem ali župnijskem uradu. Prisega je napisana v jeziku, ki je precej blizu kajkavščini, kar za tisti čas ni nič neobičajnega. Omeniti velja tudi Prisego trškega sodnika (danes bi mu rekli župan), nastalo okrog 1780, in prav tako zapisano v kajkavščini, ki pa je precej krajša, izvornik pa je izgubljen.

Kasnejša različica Prisega, ki jo je zapisal takratni trški pisar Franc Jakl okrog leta 1840, je tista, s katero se Pokrajinski arhiv ponaša na razstavi ob svojem jubileju - doslej še namreč sploh ni bila objavljena. Zanj nista vedela ne Slekovec in ne Kovačič, danes pa je del t. i. Knjige tržanov, ki jo Mariborčani skrbno hranijo. V času absolutne prevlade nemščine kot uradnega jezika so takšni, v ljudskem jeziku ohranjeni dokumenti, redki in zato toliko bolj pomembni. Ohranjen je tudi nemški obrazec, vendar je bil mnogo redkeje v uporabi - znano je namreč, da npr. leta 1880 le 21 tržanov od skupno 951 navaja nemščino kot občevalni jezik. Za razliko od izvirne prisega iz stoletja prej je ta iz leta 1840 manj kajkavsko obarvana. Prisega je bila v uporabi vsaj do okrog 1850, ko je bil trški magistrat razpuščen in je nastala občina z izvoljenim županom in občinskim odborom.

In kako se glasi Prisega tržana? Objavljamo različico iz 1840 (t.i. kritičen prepis): »Jaz, J. J., obečam /oblubim/ stanovitno /svetitno/ prez vse zadržljivosti mišljenja ali dvojnega pomena, to je, kaj jaz drugač ne govorim, kak si jaz mislim, no drugač ne mislim,

kak jaz govorim, temoč tak, kak se jaz vupam pred Božnem sodom odgovarjati, jaz obečam vse enemu purgaru serdiškoga varaša odločene dužnosti zvesto spunjavati, slavnemu magistratu, kakti naprepostavljeni gospodski v vsih njegovih naredbih dostojno pokornost zvršiti, vse naloge, plače no dače, na varaško občino navržene, ednako z drugemi purgarmi obnašati, no se trsiti, varaša dobro /hasen/ vsaki čas po mogočnosti povekšati, vsaki kvar pa odvrnoti, tak istinito, kak mi Bog pomaga!«. Če poenostavimo: novo sprejeti tržan v prvi osebi ednine obljublja Bogu, da bo z vsemi močmi štčtil in zagovarjal pravice središkega trga.

Golec na koncu svoje študije ugotavlja, da Središče v slovenskem prostoru izstopa kot eden od krajev, kjer je nastalo ali se ohranilo sploh največ starejših uradovnih dokumentov v »ljudskem« jeziku. Pri središki trški upravi so med sredo 17. in koncem 18. stoletja napisali koncept tožbe (pritožbe) deželnim stanovom in tri trške službene prisega, trg pa je bil tudi ena od dveh pogodbenih strani v Čakovcu sklenjene pogodbe. Če naštetim dodamo še oporoko tržana in pravila cerkvene bratovščine, je Središče po številu in raznolikosti dokumentov v »ljudskem« jeziku daleč pred drugimi trgi.

V 2014, torej v sodobnosti, si česa takega - biti v ospredju, niti več ne želimo. Dovolj bo, da ne zaostanemo preveč. Spomin na stare čase nam lahko pri tem, vsaj zavoljo samozavesti, pomaga.

Vir: Golec, B. (2011). *Prisežna besedila trških skupnosti*.

http://nl.ijs.si/e-zrc/prisege2/html/tr%C5%A1ke_skupnosti.html.

Prisega tržana, 1730

Simona Sakelšek

Dogajanje v Knjižnici Središče ob Dravi

V Knjižnici Središče ob Dravi smo v novo leto zakorakali s številnimi dogodki za odrasle in otroke. Za najmlajše je bila v januarju izvedena pravljica urica z naslovom Drugačen škrat. Otroci so si po predstavljeni pravljici izdelali stensko dekoracijo, v katero so vključili motive iz pravljice.

Februarja smo pripravili pravljico A veš, koliko te imam rad? Po končani pravljici so si otroci s pomočjo staršev izdelali zajčke in se posladkali z zajčimi keksi. Obe pravljici, ki ju je »skuhal« naš pravljčni lonček, sta bili zelo lepo obiskani.

Valentinov večer smo namenili predstavitvi novega romana Toneta Partljiča Pasja ulica. Avtorja je skozi pogovor in literarno ustvarjanje predstavil urednik Založbe Litera Orlando Uršič. V svojem novem romanu Pasja ulica avtor pripoveduje zgodbo in zgodbe ljudi, ki so živeli v umetniškem bloku na Pasji ulici 1, njihovih sosedov in še marsikaterega meščana mesta ob Dravi. Časovno zajema dogajanje v Mariboru od prve svetovne vojne do danes. Avtor ne razpolaga le s podatki o zgodovini mesta, ampak tudi s podrobnostmi o znamenitih družinah, o prišlekih, pozabljenih posameznikih, ki so zaznamovali Maribor, a o njih ne vemo ničesar. Pasja ulica je obenem roman o minevanju, v katerem so simboli življenja, smrti, ljubezni in sovraštva, vere v Boga in ateizma enako zastopani. Tako smo se na petkovem večeru zbrali vsi ljubitelji literature in napolnili prostor šolske jedilnice. Obiskovalci so bili navdušeni nad večerom, polnem humorja, sproščenega vzdušja in klepeta z avtorjem. Tone Partljič je bil prav tako navdušen nad odzivom gostov večera, ki jim je z velikim veseljem podpisal kupljene izvode romana.

Sedmega marca smo gostili Ormožanko, go. Mileno Zorčič, ki nas je slikovito popeljala v sončno deželo - Južno Etiopijo in pokazala zanimiva življenja afriških plemen. Sama pravi: »Čudovita dežela, narava posejana z ročno obdelanimi polji in ogromnimi čredami živine, ki se najraje sprehaja po cesti, mi pa v džipih na poti proti jugu, kjer se med plemeni potovanje šele začne. Popolnoma so nas očarala plemena s svojim preprostim načinom življenja ...« Po zanimivem večeru smo si ogledali še razstavo njenih slik.

Helena Srnec

KUD Prasila vabi

KUD Prasila vas tudi letos vabi na kulturne dogodke - bralne in literarne večere.

V tem letu bomo dali prednost ženskim avtoricam. V januarju smo uživali ob poeziji Mile Kačič: Skozi pomladni dež bom šla/Minevanja, februarja nas je popeljala po svetu Alma Karlin: Samotno potovanje v daljne dežele. 27. marca smo v Slaščičarni Pri Rupertu debatirali o romanu Karoline Kolmanič: Alba.

24. aprila, ob 19.00, v Pubu Akcija, bomo prebirali Svetlano Makarovič: Mačja preja/Deseta hči.

22. maja, ob 20.00, v Pubu Akcija, bo na vrsti avtor, ki smo ga imeli čast spoznati že na *Večeru prleške poezije in vina 2013* - Milan Petek Levokov in njegov roman Pesem črne golobice.

26. junija, ob 20.00, v Pubu Akcija, bomo uživali ob svojevrstni poeziji Srečka Kosovela: Pesmi in konstrukcije/Zlati čoln/Izbrane pesmi.

13. marca smo uživali na literarnem večeru, kjer smo gostili Mateja Mertika. Predstavil nam je literarni potopis Tri srca - Prlekija (2013). KUD Prasila je decembra pripravil tudi literarni natečaj *Prlekija, moj dom*. (Več si lahko preberete na strani www.kudprasila.si/lit-natecaj-prlekija-moj-dom/).

Vabimo vas, da si ogledate tudi našo internetno stran - kudprasila.si, kjer boste zasledili obširnejše informacije glede dogajanja.

PREBUJENJE

*Šla bom gola skoz pomladni dež.
Naj izpere z mene vso navlako
prešlih dni.*

*Pajčevino že v zametku trhljih
in izprijenih vezi.
Željá upepeljenih saje
in ugaslih bolečin,
prah razočaranj in spoznanj,
vso rjo dvomov
in sumničenj bednih,
obljub gnilobo,
iz strahopetnosti zlaganih,
in vse blato premišljenih prevar.*

*Šla bom bosa skoz pomladni dež.
Da mi izmije nôge,
utrujene od blódenja
in od iskanja brezplodnih.*

*Skoz pomladni dež bom šla.
Mordà me prav na koncu póti
le kdo čaka.*

*Stopiti hočem predenj čista,
s srcem dekletca,
ki še véruje v bajke.*

(M. Kačič)

»Prlekija me spominja na divjo koprivo. To je deželca z nekim podivjanim nasmeškom, ki čisti kri in krepi telo. Pristna, zdrava, zemeljska, kot bi jo preobrnil z ogromnimi branami, jo rahlo zasukali in jo na dlani prinesli obsijano s soncem, tako sveže obrnjeno, iz katere prav diši po toplem kruhu, utrjenih rokah in konjskih figah. Nepredvidljiva in divja pokrajina je to. Skoznjo veje duh preprostega človeka, ki z velikimi dlanmi in odprtim srcem vleče vprego, za katero bi pomislili, da jo lahko premakne le prva postava hudo razgretih plemenskih bikov, ki ste jim za motivacijo na zeleni prleški »hupček« namestili danske molzne krave in jih pri tem nasitili do skrajne mere, tako da se zdaj v počasni hoji tiho zibljejo in mukajo v neko svojo zgodbo ...«
(M. Mertik)

»Življenje vzgaja, plovba okrog sveta pa je dvojna vzgoja.«
(A. Karlin)

»Na vsakem potovanju lahko čutiš, kako se duhovno obzorje širi, kako raste in mi z njim.« (A. Karlin)

»Čar in občasna muka pri potovanju je večno prilagajanje.«
(A. Karlin)

Silva Marčec

»Vodička 2014«

»Česká beseda Veliké a Malé Zdence Vas srdečne zve na tanečni večerek VODIČKA 2014, 15. března 2014, v 20:00h, Místní dům, Velké Zdence.«

Ste razumeli? Ste se kaj novega naučili? Obreški folklorniki smo se tistega 15. marca veliko naučili. V »veliki svet« smo se odpravili z odprtimi očmi, izostrenim sluhom, z veliko kondicije, s še več pijače in nepogrešljivo pujsjo Pepo. Ampak, tokrat je bila pujsa Pepa v tünki.

No, bilo je tako: Naši vinički folklorni prijatelji z desnega brega Drave so na lanski Vinički jeseni gostili folklorno skupino Česká beseda iz Velikih Zdencov na Hrvaškem. Dogovor, ki je sledil, je bil takšen, da se »Viničanci« in »Obrežanci« skupaj z enim avtobusom pripeljemo k njim, na njihovo prireditve. Dogovorjeno - storjeno. Brez problemov. No ja, skoraj brez.

In kaj Čehi delajo na Hrvaškem? Andrija z desnega brega Drave je zelo »načitan« človek, zato nam je malo razložil to češko-hrvaško zgodovino. V začetku devetnajstega stoletja, ko smo še vsi bili pod Avstro-Ogrsko, so na Češkem zbirali kandidate, da oddajo en hektar svoje zemlje v zameno za deset hektarjev zemlje na Hrvaškem. In so šli in ostali.

To, kako smo na avtobusu širili bratstvo in prijateljstvo evropskih narodov, se ne da opisati z nekaj besedami. Imeli smo velik avtobus, ki je imel na sredini razširjen prostor za druženje. Tam smo »bokslni v tünko« in tam je Mitja Nemeč imel največ prostora za vlečenje meha.

Nastop smo opravili zelo zadovoljivo. Slovenski plesi so zanje nekaj posebnega. Vsi so bili navdušeni tudi nad harmoniko in nekaj zanimanja je vzbudil tudi Miha Janežič z lončenim basom. Po nastopu pa gre vedno vse po ustaljenem vrstnem redu. Najprej hrana in pijača, potem sledi plesanje na vse mogoče in nemogoče melodije, nazadnje pa je vedno dolgo (najmanj enourno) poslavljanje. Na koncu se vedno razdelimo v tri skupine. V prvi so tisti, ki bi radi šli hitro domov. V drugi so tisti, ki so izgubili občutek za čas. Tretja skupina pa smo t.i. »požarni zid«. Ker pa smo doslej še vedno srečno prispeli domov, smo na koncu vsi zadovoljni.

Vse ima svoj konec (le klobasa ima dva) in tudi sobota ga je imela. Začela se je nedelja. Domov smo prišli, ko je Janežičeva Marta šla že molst krave, a »prehiteli« smo javno razsvetljavo.

Zdenka B. Slavič, predsednica Društva upokojencev

Pregled dela Društva upokojencev

Zopet je za nami še en občni zbor Društva upokojencev, kjer smo pregledali delo minulega leta in naredili načrt za prihodnje. Že lansko leto smo sklenili, da bomo imeli občni zbor na dan žena ali blizu tega praznika.

Tako istočasno počastimo praznik, ki je bil v naših mladih letih gotovo še bolj spoštovan. Za naše upokojenke smo članice ročnodelske skupine izdelale manjša darila - klobučke - blazinice za šivanke in bucike. Zbora upokojencev se je udeležilo 139 članov (od nekaj manj kot 400 vseh članov) in štirje gostje. Pozdravili so nas in nam povedali nekaj pohvalnih in vzpodbudnih besed: župan Jurij Borko, predsednik Zveze društev

smo pripravili dan odprtih vrtov in si ogledali dva vrta naših članic, zopet smo organizirali tudi izmenjavo sadik. Prisluhnili smo poučnemu predavanju o varni rabi zdravil. V zimskem času smo bili v gledališču v Ptuj. Naši kegljači so vse leto pridno trenirali in se udeležili vseh tekem in z njih prinašali poka- le, povečini za najboljša mesta. Sodelujejo tudi s kegljači iz Gornjega Mihaljevca onstran državne meje.

Tudi pevci so vztrajno vadili in uglaševali svoje glasilke, sodelovali so na raznih prireditvah in nas v januarju razveselili z lepim koncertom.

Pri društvu že drugo leto poteka projekt Starejši za starejše, kjer mlajši upokojenci obi-

skujejo naše starejše, osamljene ali nemočne soobčane. Včasih poiščejo zanje strokovno pomoč ali pa gredo k njim le na prijazen pogovor, kar marsikomu mnogo pomeni.

Sodelujemo tudi z ostalimi društvi in organizacijami v občini in z osnovno šolo s projektom ulica solidarnosti. Na prednovoletnem srečanju pa so bili naši upokojenci zelo navdušeni nad nastopom učencev naše šole.

Prav gotovo sem še kaj izpustila, a menim, da je bilo že tega kar precej. V vse naše delo je bilo vložena mnogo truda upravnega odbora in tudi drugih prizadevnih članov društva.

In program dela za leto 2014 je tudi bogat in raznolik. Srečanja, izleti, predavanja ... Podroben program dela boste lahko prebrali v naši oglasni vitrini na Sokolani. Naj navedem le najbližja dogajanja: 18. marca si bomo ogledali razstavo orhidej, tropskih metuljev in papir v znani vrtnariji Kurbus v Meleh pri Gornji Radgoni. 10. aprila, v počastitev občinskega praznika, bomo zopet pripravili pogostitev občanov, starejših nad 70 let. Ob 1. maju, prazniku dela, bomo organizirali pohod v Godenince na njihovo že tradicionalno prireditev. Že sedaj napovedujem tudi spomladanski izlet, 27. maja, na občnem zboru se je večina upokojencev odločila za izlet v Avstrijo (Riegersburg, Gnas, Straden ...).

Razstava ročnih del - prtičkov naše članice Trezike Ploh.

upokojencev za Spodnje Podravje Hojnik iz Ptuja, Mirko Novak iz Medobčinske zveze DU Ormož, ter predsednica Turističnega društva Središče Dragica Florjanič.

Iz poročila o našem lanskoletnem delu bom navedla le najpomembnejša dogajanja.

Pripravili smo spomladanski izlet na Dolenjsko, jesenskega pa na Pohorje. Udeležili smo se zanimive in poučne ekskurzije v Semenarno v Ptuj. Bili smo na kopanju v Biotermah Mala Nedelja. V septembru smo uživali teden dni v Vodichah v Dalmaciji. Srečevali smo se še ob raznih drugih priložnostih: najprej na občnem zboru, potem ob občinskem prazniku na srečanju starejših občanov nad 70 let, v juniju na medobčinskem srečanju upokojencev v Ormožu, avgusta na poletni veselici in decembra na prednovoletnem praznovanju. Spomladi

Koncert pevskega zbora Društva upokojencev.

Damijan Vesenjak

90. občni zbor PGD Obrež

Vsak jubilej je nekaj posebnega, tudi gasilci smo ponosni na svojega, ki ga obeležujemo letos, to je 90 let obstoja Prostovoljnega gasilskega društva Obrež. Ponosni smo na vse, ki so prehodili to dolgo pot, nam jo dobro pripravili ter nas spodbudili, da gremo naprej smelo in pogumno, kot se za gasilce spodobi.

Prostovoljno gasilsko društvo Obrež je letos tako kot vsako leto organiziralo občni zbor v Domu kulture Obrež. Na občni zbor povabimo zraven članov društva, župana, občinskih svetnikov ter predstavnikov društev v občini še vsa sosednja ter prijateljska gasilska društva. In letos so se zbora udeležila: PGD Središče ob Dravi, PGD Vitan - Kog, PGD Loperšice, PGD Zamušani, PGD Leskovec, PGD Golo (Ljubljana), PGD Krkavče (Koper), PGD Sveta Trojica ter Dobrovoljno vatrogasno društvo (DVD) Petrijanec in DVD Preseka iz sosednje Hrvaške. V čast si štejemo to, da se občnega zbora vsako leto udeleži tudi velika večina članov PGD Obrež, kar je priznanje ter velika motivacija za delo naprej.

Predsednik Viktor Samec je v svojem poročilu povzel dogajanja in aktivnosti društva skozi vse leto. Zraven vseh aktivnosti, ki jih ni bilo malo, smo največ energije porabili za usklajevanje ter dokončanje naše največje investicije v zgodovini društva, to je zamenjava gasilskega vozila z oznako GVC 16/25. Po raznih variantah ter usklajevanjih smo v začetku meseca marca naročili podvozje za gasilsko vozilo Mercedes - Benz Atego 4x4, prav tako smo se z nadgraditeljem dogovorili vse potrebno za tako nadgradnjo, da bo uporabil črpalko in ostalo opremo iz sedanjega vozila, kar je zelo pocenilo celotno investicijo.

Predsednik se je za odobritev investicije posebej zahvalil županu občine Središče ob Dravi Juriju Borku ter vsem članom občinskega sveta, ki so investicijo potrdili.

Vozilo bi predvidoma prevzeli konec meseca junija, ko bomo obeležili tudi 90-letnico PGD Obrež.

Svoje poročilo je podal tudi poveljnik Simon Zorec, ki je podrobneje naštel ter opisal intervencije v lanskem letu. Bilo jih je sedem. Najbolj so nas gotovo zaposlile naravne nesreče, ki nam tudi v lanskem letu niso prizanesle.

Kot se za tako visok jubilej spodobi, smo na 2. seji Upravnega odbora sprejeli sklep, da prvič v zgodovini društva podelimo Listino častnega poveljnika PGD Obrež, in sicer dolgoletnemu poveljniku ter aktivnemu članu društva Ivanu Lukmanu. V obrazložitvi je sedanji poveljnik prebral zapis o njegovem celotnem dolgoletnem delu prizadevanju na operativnem področju. Treba je povedati, da so v prejšnjih časih morali operativci - prav tako kot zdaj mi - posredovati pri vseh požarih in naravnih nesrečah, ampak z veliko manj opreme ter slabo osebno zaščiteni, se pravi, da je bilo potrebnega veliko poguma za uspešna posredovanja. Ivek, kot ga kličemo, je s svojimi operativci uspešno prehodil vso to pot.

Gasilci za svoja dela nismo plačani, da pa se nekako zahvalimo vsem tistim, ki vsa leta delujejo - tako na društvenem kot operativnem delu - pa seveda zaslužnim podelimo priznanja in odlikovanja. Najvišje priznanje za 60 let aktivnega dela v PGD Obrež je letos prejela tovarišica Justina Novak iz Obreža.

Gasilstvo je v Obrežu že 90 let pomemben člen povezovanja ter nudenja pomoči tistim, ki jo potrebujejo, in prepričan sem, da bo tako tudi v bodočnosti. Za konec bi povzel besede enega od gostujočih gasilcev na občnem zboru, ki je dejal: »Gasilec ne rabi plačila, plačilo je hvaležnost tistega, ki smo mu pomagali.«

NA POMOČ!

Sabina Novak

Kratko poročilo letnega občnega zbora RD Godeninci

V nedeljo, 16. 2. 2014, popoldne je bil v brunarici rekreacijskega društva (RD) Godeninci redni letni občni zbor. Najprej je prisotne pozdravil predsednik društva Sascha Thomas Wunderling in predlagal dnevni red. Na občnem zboru smo izvolili novo predsednico društva Renato Požgan Bubek in podpredsednika Roberta Novaka. Zamenjali smo tudi člane nadzornega odbora in disciplinske komisije. Novoizvoljena predsednica je podala plan dela za leto 2014. Pozdravil nas je gost Zdravko Nemeč, ki nas je obiskal kot predstavnik DTV Partizan in Turističnega društva Središče ob Dravi, ter nas povabil, da bi kako prireditev izpeljali tudi skupaj. Tudi župan Jurij Borko nas je lepo pozdravil in povabil, da priskočimo na pomoč pri organizaciji Slovenija Classic TT 2014, ki bo 26. in 27. aprila v Središču.

Pod vodstvom nove predsednice RD Godeninci smo se letos predstavili člani društva na pustni povorki v Središču ob Dravi in v

Na pustni povorki v Ljutomeru

Ljutomeru. Navdušili smo kot plesalci baletne šole Godeninci. Na povorki v Središču smo osvojili 3. mesto.

Maja Rajh

Središki fašenk

Tradicionalna pustna povorka, že 18. zapored, ki jo je tudi letos organiziralo TD Središče ob Dravi, je bila na pustno soboto, 1. marca 2014. Udeležilo se je petindvajset skupin. Ocenjevala jih je 5-članska komisija, v zasedbi: Peter Misja (predsednik turistične zveze Slovenije), Barbara Podgorelec (JSKD Ol Ormož), Stanko Kozar (Turistična zveza Maribor), Franjo Soldat (Turistična zajednica Nedelišče) in turistični vodnik Stanko Ivanuša. Prireditev je tudi letos spretno povezoval Peter Kirič, ki je s svojimi navihanimi šalami in izjavami popestril mimohod.

Sprevod mask je potekal po že običajni poti, in sicer od Trga talcev do glavne tribune pred Mercatorjem, kjer se je vsaka skupina na kratko predstavila, nato po Slovenski cesti do Sokolane. Tam so organizatorji razglasili najboljše maske ter podelili nagrade.

Ocenjevanje je potekalo v štirih kategorijah. V kategoriji vrtčevskih skupin so prvo nagrado prejeli otroci iz vrtca Kog, druge so bile *barvice*, tretja pa je bila *mavrica*, oboji iz središkega vrtca Navihanček. V kategoriji šolskih mask so bili najboljši šestošolci s kartami s *šaljivimi grbi*, drugi so bili kuharji iz 1. razreda OŠ Središče, oboji iz OŠ Središče, tretje mesto pa je pripadlo *sovicam* iz OŠ Stanka Vraza iz Ormoža. V skupini odraslih mask so se najboljše odrezale *sove* folklorne skupine Metla iz Miklavža pri Ormožu, drugi so bili *kraljevi pavi* s Koga, tretji pa *kulturni gasilci* iz Lovrenca na Dravskem polju. V kategoriji skupin z vozili je komisijo najbolj prepričalo *središko gostuvaje*, ki ga je prikazalo Konjeniško društvo Središče, drugo mesto so zasedla združena obreška društva s predstavitvijo trgatve in opravil v zvezi z njo, tretje pa je pripadlo Rekreacijskemu društvu iz Godenincev z *baletno šolo* ter očarljivim prikazom Labodjega jezera.

Vse nastopajoče maske so se zelo potrudile, zato je komisija imela težko delo pri odločanju.

Zahvala občini Središče ob Dravi, sodelujočim skupinam in vsem donatorjem, ki so prispevali h kakovostni izvedbi naše letošnje pustne povorke.

SRDIŠKO GOSTUVAJE

Negda so se ljudi čuda več ženili kak denes. Če duže več je porof, ki lepo živijo na karuzi! Mi pa smo rekli: NE! Naša dvo bomo oženili tak kak se dohoja, pa še drugi do vidli kak zgleda provo Srdiško gustuvaje.

Venda itak vsi dobro znote, ke kdo se ženiš te te vsi šinfajo, kdo pa hmerješ pa te hvolijo.

Za ženiha provijo, ke se je v Trnovce hodjo »ovih« stvori vučit, pa bi brž naj Mari dete napravjo. Jegov starišina provi, ke je to ne istina, samo ljudi pa se pač spominajo. Ke to naj nebi bilo nič čudnoga, zoto da ne bi bijo edini. Ve pa se zno, ke se je čuda Srjancov hodilo v Tnovce vučit - za tiste, ki neznajo - desno od glavne ceste - v Parak k ciganicam!

Sneha pa tudi naj nebi bila brez falinge. Brž ke naj ne bi bila več nedužna! Vrog si ga vedi - eni provijo ke je, drugi pa provijo, ke je ne več nedužna. Pa toga najte okoli praviti - zoto ke gospod župnik nič za to neznajo.

Edino malo se bojimo kak de s šrecom. Ženihov starišina je z Ormoža. Ded mo penes kak vrog toče, samo brž joko hudo sproviš dinar z jega, Srjanci pa tudi pri šreci radi ne popustijo, tak ke de joko zanimivo! No, ve pa sta dvo starišina, pa naj vsaki nekaj do.

Joko hudo pa smo naprosili foringoše! Rekli so nam, ke se bojijo žandorov, ki jih je v Srdišči teko kak negda Bugarov. Dugo smo se pogojali, nazodjo pa smo itak skup prišli. Samo se malo bojimo! Brž ke vsi radi joko pijejo, pa so že večkrat kakšne gustuvajčare prehitili. V Jeruzalemi celo ednok sneho tizam z Amerike!

Edino na kuharce, muzikoše pa pozavčine se lahko zanese-mo, toti bodo gustuvaje gor držali. Glovno ke mi tota dvo oženimo, pa ke de se pilo, jelo, pa plejsalo, potli pa naj dale vsaki svoj križ nosi! Glavno je, ke bota mela čuda dece, ke do učitelji meli delo. Pa naj se mota rada!

Bog živi ženiha pa sneho!

Utrinki iz telovadnice

..., kjer že celo zimo poteka rekreacija za vse generacije:

Nataša Črček

Z društvom za telesno vzgojo Partizan na Roglo

Partizanovci smo bili vso zimsko sezono aktivni v telovadnici OŠ Središče ob Dravi, kjer se udeležujemo različnih vadb. Mnogi pa se radi udeležimo tudi tradicionalnega smučanja. V nedeljo, 23. marca, smo se tako odpravili na pot proti Rogli, kjer smo preživeli čudovit športno dejaven dan.

p. Jože Urbanija, župnijski upravitelj

Obnova strehe na župnijski cerkvi

Že nekaj časa je bila streha na severnem delu novejšega dela župnijske cerkve potrebna obnove. Letos spomladi smo dobili predračun in začeli zbirati sredstva. Tesarski mojster Marjan Miško je pričel z delom v četrtek, 28. novembra. Med delom se je izkazalo, da bo potrebno kmalu obnoviti tudi južni del strehe. Odločili smo se, da obnovimo tudi ta del, čeprav so stroški kljub popustu narasli na skoraj 17.000 eurov. Delo smo srečno dokončali petnajst dni po pričetku. Ob tem delu je plesarski mojster Dogša z Grab zastonj prepleskal stebrička na pročelju cerkve, Štamparjevi pa so tudi zastonj odpeljali na deponijo odpadno opeko.

Delo sta vseskozi spremljala skrbna ključarja Ciril Špendija in Albin Sever.

Vsem darovalcem smo hvaležni za darove, še posebno pa križniškemu redu (2.000 eur), občini (1.000 eur) in mojstru Mišku (500 eur). Hvala tudi vsem, ki so z molitvijo spremljali delo, da se je vse srečno končalo.

Jurij Dogša

In memoriam Avgust Kovač

V nedeljo, 19. januarja 2014, smo se na središkem pokopališču v velikem številu poslovili od našega spoštovanega občana, velikega športnega delavca in prijatelja Avgusta Kovača.

Gust, kot smo ga skoraj vsi klicali, bo v zgodovino središkega nogometnega kluba zapisan z zlatimi črkami.

Ob pisanju tega sestavka mi misli uhajajo v čas pred šestintridesetimi leti, ko smo na

pobudo in največje angažiranje prav Gusta ustanovili Nogometni klub Središče in začeli v jeseni 1978. leta tekrovati v takratni Medobčinski nogometni ligi Ptuj. Športna dejavnost je bila v Središču vedno dobro razvita, vendar je bilo organiziranega ukvarjanja s športom manj, kot bi glede na število mladih, ki so se ljubiteljsko ukvarjali s športom, pričakovali. Zato je bila ustanovitev nogometnega kluba za Središče velikega pomena.

Gust Kovač je bil prvi in dolgoletni predsednik kluba, ki so ga poznali in spoštovali - ne samo središki športniki in navijači kluba, ampak tudi nogometaši in nogometni delavci po vsej Sloveniji, pa tudi v sosednji Hrvaški, kjer je klub pogosto nastopal. Spoštovali so ga tako predsedniki drugih klubov, trenerji, sodniki in vodstvo Medobčinske nogometne zveze Ptuj. Za nas, prvo generacijo igralcev, pa je in bo ostal Gust nepozaben predsednik in prijatelj, ki je v začetke delovanja kluba vložil ogromno časa, energije ter lastnih finančnih sredstev, za to pa ni nikoli iskal nadomestila. Največje zadovoljstvo so mu predstavljali uspehi kluba. Bil nam je kot oče, zato ga upravičeno lahko poimenujemo za očeta središkega nogometa.

Pod njegovim vodstvom je bilo zgrajeno eno najlepših igrišč v naši nogometni zvezi, garderobe za igralce in lepo urejena okolica športnega parka.

Avgust Kovač pa je bil tudi uspešen delavec in podjetnik ter tudi sicer aktiven v družbenem življenju in pri razvoju našega kraja, za kar je leta 1988 prejel najvišje priznanje Plaketo krajevne skupnosti, Nogometni klub Središče pa mu je ob 30-letnici obstoja podelil priznanje za posebne zasluge Kip nogometaša.

Vsi, ki smo ga bolje poznali, vemo, da nas je zapustil izjemno dober človek, ki je bil bister, delaven in požrtvovalen. Velik del svojega življenja je posvetil dobrobiti drugih, sam pa je ostal skromen in preprost do konca svojega življenja.

Andreja Resman

Stopili smo skupaj

... za lepše dneve naših otrok!

Po večletnem zbiranju sredstev nam je na OŠ Stanka Vraza z dobrodelnimi prispevki uspelo zbrati dovolj denarja za nakup igrala, primerne našim učencem. Nesramno drago je! Zato je zmanjkalo denarja za pripravo terena. Odločili smo se, da bomo to naredili s skupnimi močmi in prostovoljno.

Sončnega sobotnega jutra smo starši, učitelji in prijatelji poprijeli za lopate in samokolnice ter na traktor naložili vso zemljo, ki jo je nakopaval prostovoljni mini bagerist. Dela je bilo veliko, vendar se je splečalo. Izkopali smo, zdaj nas čaka še vse ostalo. Pomembno je, da smo začeli. Če bo šlo vse po sreči, bo do prvomajskih počitnic stalo v našem atriju novo igralo. Končno ga bodo dobili tudi naši učenci!

Prijetne velikonočne praznike voščimo!

Kolektiv OŠ Stanka Vraza

S srcem drugačen

V šoli Stanka Vraza v Ormožu se tudi v tem letu marsikaj dogaja. Ob vsakdanjih šolskih in obšolskih aktivnostih smo se odločili, da bomo skušali urediti naš atrij. To je manjši prostor med stavbama, v katerih imamo pouk. Po zunanji obnovi šolske stavbe čaka ta prostor, da mu vdahnemo življenje. Želeli bi ga napolniti z otroškim smehom, razigrano igro in veseljem. Za to pa poleg naše pripravljenosti potrebujemo še kaj. Radi bi uredili zelenico, postavili vsaj kakšno igralo, dodali kaj živega - grm, drevo, cvetje. Ker nam zvezde, ki urejajo finance, niso preveč naklonjene, smo se odločili, da skušamo sami zbrati čim več sredstev, s katerimi bi uresničili naše načrte.

Odločili smo se, da organiziramo dobrodelno prireditev, ki smo jo poimenovali »S srcem drugačen«. Prireditev smo izvedli v petek, 20. decembra, v Domu kulture v Ormožu. Poleg želje, da zberemo nekaj sredstev za ureditev atrija, smo si želeli tudi, da bi se čim več družili z vrstniki iz okolja in da bi se predstavili čim večjemu številu ljudi. Zato smo k sodelovanju povabili ustanove, ki se v našem okolju ukvarjajo z vzgojo in izobraževanjem in s skrbjo za ljudi. Našemu vabilu so se prijazno odzvali v Vrtcu Ormož, Centru starejših občanov Ormož, ZUDV Dornava, folklorni skupini Podgorci, Gimnaziji Ormož, Glasbeni šoli Ormož, v osnovnih šolah Ormož, Ivanjokovci, Središče ob Dravi, Sveti Tomaž, Velika Nedelja - podružnica Podgorci ter Miklavž pri Ormožu. Skupaj z učenci in njihovimi mentorji smo ustvarili za skoraj dve uri kulturnega programa. Vsebine programa, ki smo ga ustvarili mi in naši gostje, je sledila naslovu prireditve. Obiskovalcem smo skušali prikazati pomen drugačnosti. Tiste, ki jo vidimo navzven in predvsem tiste drugačnosti, ki jih nosimo v svojih srcih.

Upamo, da smo vsem, ki so našo prireditev spremljali v živo ali kasneje v programu Kabelske televizije Ormož, res pokazali, kako pomembno je, da sebi in drugim dovolimo, da smo drugačni. To drugačnost si moramo dovoliti, saj nas bogati in nam - čeprav se tega vedno ne zavedamo - polepša naše življenje.

Tudi po tej poti bi se želeli še enkrat zahvaliti vsem, ki ste nam pomagali pri izvedbi prireditve - tistim, ki ste sodelovali v programu, mentorjem, ki ste nastopajoče pripravljali, vsem, ki ste nam omogočili, da smo prireditev izpeljali. Seveda tudi vsem, ki ste nas obiskali. Posebna zahvala velja seveda tistim, ki ste po svojih močeh prispevali delež sredstev, ki nam jih je uspelo zbrati. Gre za sredstva v višini 847 evrov. Zagotavljamo vam, da bomo prav vse namenili za doseg našega skupnega cilja. Z ureditvijo atrija bomo našim učencem ponudili urejen in zanje varen prostor, v katerem se bodo družili in preživljali del svojega časa.

Najpreprosta beseda HVALA, ki vam jo izrekamo, ostane v vaših srcih.

Maja Botolin Vaupotič, RKS OZ Ormož

Mali raziskovalci v vrtcu Navihanček

Rdeči križ Slovenije - Območno združenje (RKS OZ) Ormož in Medobčinska lokalna akcijska skupina za preprečevanje zasvojenosti (LAS) na področju občin Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž uvrščata projekt Mali raziskovalec skupaj s tradicionalnim raziskovalnim taborom in otroškim počitniškim taborom pri Treh kraljih med preventivne oblike dela z mladimi. Medtem ko raziskovalni in počitniški tabor potekata strnjeno po en teden v času šolskih počitnic, se projekt Mali raziskovalec odvija tekom šolskega leta, od začetka oktobra do konca aprila naslednjega koledarskega leta. Udeležba je za otroke brezplačna, prav tako so brezplačna vsa gradiva in materiali, ki jih prejmejo za delo.

Tako Rdeči križ kot LAS se ukvarjata s primarno preventivo, ki je namenjena vsakdanjemu življenju in iskanju pozitivnih oblik življenjskih situacij in odnosov. Vsebine Malega raziskovalca, ki ga v vrtcu Navihanček obiskuje letos trinajst otrok, so naravoslovno in zdravstveno vzgojno obarvane. Delo je zastavljeno starosti primerno, otroci z igro in pogovori, s pomočjo preprostih poskusov in drugih metod iščejo odgovore na vprašanja o dogajanju v svetu, ki jih obdaja. Ob tem se veliko naučijo, se prijetno zabavajo in niti ne vedo, da se ukvarjajo s kemijo, fiziko, matematiko, biologijo in ekologijo. Svoja opažanja beležijo (bolje rišejo) na delovne liste, ki jih bodo ob zaključku dejavnosti prejeli v trajno last. Zelo pomembno pri vsem tem se mi zdi, da veliko otrok med letom poroča o nadaljevanju poskusov ali iger doma.

V prostorih vrtca je urejen zdravstveno-vzgojni kotiček, v katerem so na razpolago (brezplačno) kvalitetna gradiva iz založništva Rdečega križa Slovenije, CINDI programa, Inštituta RS za varovanje zdravja, Zveze društev bolnikov z osteoporozo, Ministrstva za zdravje in številnih drugih ter so namenjena vsem, ki prihajajo v vrtec.

Urejen kotiček zagotovo pomeni pomemben prispevek RKS OZ Ormož in vrtca Navihanček pri OŠ Središče ob Dravi k promociji zdravja.

Mali raziskovalci v vrtcu Navihanček (foto: Maja B. V.)

Katja Volgemut

Utrinki iz vrtca Navihanček

DRUŽENJE S PRVOŠOLCI

V sredo, 11. 12. 2013, smo bili otroci najstarejše skupine (Mavrica) povabljeni k prvošolčkom na skupno druženje. Skupaj smo peli pesmi s praznično tematiko in igrali na male ritmične instrumente. Na željo otrok smo tudi zaplesali. Na koncu so nas še pogostili in sledilo je rajanje in sproščeno druženje.

Franja G. Štumberger

ŠKRATKOV POHOD

10. decembra 2013 smo zaposleni v vrtcu Navihanček pripravili Škratkov pohod. Skupaj z otroki in starši smo se ob 17. uri zbrali pred vrtcem in se nato z lanternami odpravili po škratov zaklad. Ta nam je za orientacijo do cilja nastavljal lučke. Pohod smo zaključili pri igrišču na Gradišču. Tam je škratek pustil pismo za otroke, v katerem jih je nagovoril, da so mu zapeli pesem. V škratovi skrinji pa je za otroke pustil sladke cekine.

Anita Kosi

Škratkov pohod

SPARKY NA OBISKU

V igralnici skupine Smrkci smo se zbrali prav vsi otroci vrtca ter nestrpno čakali, kdaj bomo pri vratih zagledali Sparkyja (Sparovo maskoto). Ob njegovem prihodu se je hitro spletla obojestranska komunikacija. Otroci so zajčku zapeli pesmico ter skupaj z njim zaplesali. Zajček pa je otrokom pustil veliko škatlo z mehкими keglji. Katja Pintarič

Sparky na obisku

OBISK DIJAKOV IN DIJAKINJ IZ GIMNAZIJE LJUTOMER

V četrtek, 20. februarja, so nas obiskali dijaki in dijakinje 3. letnika Gimnazije Franca Miklošiča Ljutomer, program predšolska vzgoja. Predstavili so se nam z dramatizacijo: Tomi v živalskem vrtu. Obogatili so jo s petjem in spremljavo na Orffove instrumente.

Sledile so delavnice, kjer so otroci ustvarjali, pod vodstvom dijakov:

- likovna delavnica: izdelava prstnih lutk iz papirja
- glasbena delavnica: ustvarjanje z metalofoni, ksilofoni, bobni
- plesna delavnica: učenje levjega plesa
- športna delavnica: vaje na poligonu iz blazin

Otroci so se zabavali, ustvarjali in se naučili veliko novega.

Katja Volgemut

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

DOBRODELNA PRIREDITEV VRTCA NAVIHANČEK

V soboto, 22. februarja, smo s pomočjo predstavnikov sklada vrtca priredili našo že tradicionalno dobrodelno prireditev z naslovom NAŠE VELIKO SRCE.

Program je bil spet pester in zanimiv. Predstavili so se otroci iz vrtca, zaplesala nam je Laura Roškar, starši (pod vodstvom Otilije Kolarič) so nam zaigrali zanimivo in smeha polno predstavo CESARJEVA NOVA OBLAČILA, zapel je zbor vzgojiteljev in staršev (pod vodstvom Lucije Pocrnja), za zabavo pa je poskrbel ATA BAND (pod

vodstvom Roberta Jakla). Med nastopajočimi sta bila tudi Maša in Gorazd Žilavec, ki sta otroke popeljala v domišljjski svet pravljice. Še enkrat se zahvaljujemo vsem nastopajočim in njihovim mentorjem, da so nam spet pričarali iskrice v očeh, nasmeh na obraz in dobro voljo v srce.

Hvala vsem donatorjem, hvala vsem, ki so prispevali prostovoljne prispevke, porabili jih bomo za naše najmanjše.

Letos spet, smo pokazali, da utripa tu NAŠE VELIKO SRCE.

Katja Volgemut

Dan brez igrač

Dan zelišč

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

Prispevke za glasilo, rešitve križank in nagradnih vprašanj pošiljajte na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na: urednistvo@sredisce-ob-dravi.si, lahko pa jih oddate tudi v poštni nabiralnik v avli občinske zgradbe. Za naslednjo številko glasila pričakujemo vaše prispevke do **5. junija 2014**.

Vsem zainteresiranim sporočamo, da so donacije za glasilo Sredica možne na račun: Občina Središče ob Dravi, številka transakcijskega računa 0110-0010-0020-225, s pripisom: donacija za Sredico in sklicem: 00-7300001. Donacije bodo namenjene pokrivanju stroškov izhajanja Sredice. Vsem avtorjem prispevkov se iskreno zahvaljujemo in si želimo uspešnega sodelovanja tudi v prihodnje, hkrati pa pozivamo vsa društva in organizacije, da sproti pripravite in posredujete prispevke o vaših aktivnostih. Bralce Sredice vabimo, da se nam pridružijo s svojimi prispevki in tako pomagajo pri ustvarjanju našega občinskega glasila.

Organizatorje prireditev v času med obema izdajama Sredice smo povabili, da bi pripravili članke in slikovno gradivo o le-teh. Bralce, ki pogrešate prispevke o nekaterih dogodkih iz tega obdobja, obveščamo, da se organizatorji žal niso odzvali našemu povabilu.

Uredniški odbor si pridržuje pravico spremembe naslova, izbire in krajšanja člankov. Pred objavo v glasilu so vsi teksti lektorirani. Avtorje prispevkov, ki želijo po lektoriranju ponovno pregledati svoje besedilo, prosimo, da to navedejo ob oddaji prispevka.

Vsem reševalcem križanke 4/13, ki so poslali pravilno geslo, čestitamo in se zahvaljujemo za sodelovanje. Kot dobitnik nagrade Studia lepote in zdravja SANAJA, Natalija Antolič s.p., Ptujška c. 7, 2270 Ormož - luksuzno masažo z zlatim oljem v vrednosti 50 EUR, je bil izžreban Jožef Prapotnik, Osluševci 37, 2273 Podgorci.

Tatjana Podgorelec Strelec, mentorica POŠ

Pestro dogajanje v OŠ Središče ob Dravi

Projekt Popestrimo šolo (POŠ), ki se že drugo leto izvaja na OŠ Središče ob Dravi, je učencem zanimivo popestril decembrske, januarске in februarске dni.

V prazničnem decembru smo iz naravnih materialov (želoda, drevnih gob, ličja, listja in testenin) izdelali adventne venčke. Ti so obogatili razstavi adventnih venčkov v Košarkini hiši na Kogu in v vaškem domu na Grabah.

December je mesec, v katerem zadiši po piškotih in raznih drugih dobrotah. V peki so se preizkusili tako mlajši kot tudi starejši učenci. Učenci druge triade so spekli adventne venčke iz kvašenega testa, ki so jih okrasili z raznimi okraski iz testa. Z učenci devetega razreda pa smo se odpravili v Cerovec k prostovoljki leta Marti Gregorc. Teta Marta, kot ji pravijo njeni gostje, opravlja kar nekaj dopolnilnih dejavnosti na kmetiji. Tokrat smo jo obiskali, da bi nas naučila speči »klecinprot« ali božični kruh in ajdovo repino pogačo. Oboje

smo spekli v krušni peči. Med peko smo se seznanili z lanom, statvami, volnenimi izdelki, glasbenimi instrumenti, narejenimi iz odtočnih cevi in še z marsičim. Pri teti Marti smo dobili veliko novih idej in nasvetov, saj je vsestranska mojstrica. V decembru smo se v okviru gledališke delavnice odpravili v gledališče v Maribor, kjer smo si ogledali balet Romeo in Julija. Tudi v letošnjem šolskem letu je v predbožičnem času na šoli potekal božični bazar. V sokolani so se predstavili z izdelki učenci vseh razredov osnovne šole, vrtec in udeleženci projekta Popestrimo šolo. K pisani množici za-

nimivih izdelkov so izdelke prispevali tudi učenci, ki so novembra in decembra pridno ustvarjali v delavnicah. Naša stojnica je ponujala aranžmaje z božičnim žitom, sovce, božične nogavice, bučno milo, mandljeve hrustavce, škatlice z obeski za smreko, steklenice s sestavinami za čokoladne kroglice, voščilnice in slike. Pridni in spretni prsti naših vrtičkarjev pa so nam omogočili, da smo se na bazarju posladkali z medenjaki, čokoladnimi palčkami in kokoso-

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

vimi rogljički. Naša šola se je udeležila tudi praznične dobrodelne prireditve partnerske šole - OŠ Stanka Vraza. S stojnico in številnimi izdelki smo se v okviru projekta POŠ predstavili na prireditvi v Kulturnem domu v Ormožu. Učenci naše šole pa so nastopili še s plesno točko. V torek, dan pred božičem, so učenke, ki obiskujejo ulico solidarnosti (prostovoljke), pri pohvalni uri odigrale gledališko predstavo Nasmějani sneženi mož. To predstavo so odigrale tudi v šoli Stanka Vraza pred prihodom dedka Mraza. Topline nis-

mo začutili samo v predstavi, ampak tudi pri njihovih učencih in zaposlenih. Prijazno so nas sprejeli in z veseljem smo jim polepšali predpraznične dni.

Dan pred silvestrovim smo izvedli počitniško ustvarjalno delavnico, izdelali smo namizno dekoracijo, pripravili pogrinjke in skuhalo praznično kosilo. Za piko na i pa smo spekli še torto s kremo iz bele čokolade. Po kratkem uvodnem pogovoru in seznanitvi z delom smo se lotili kar obsežnega prazničnega menija: gratiniranih puranjih zrezkov v gobovi omaki, krompirjevih kroglic s sirom in sezamom, pire krompirja, zelene solate in čokoladne torte s smrečicami. Delo smo opravljali v skupinah in vse jedi so požele pohvale.

V začetku novega koledarskega leta smo se podali na voden ogled po Središču. Številne podatke turističnega vodnika Branka Veselka smo s pridom uporabili pri izdelavi raziskovalne naloge **Zabavajmo se z bučami**, s katero se bomo prvič udeležili 28. državnega festivala Turizmu pomaga lastna glava. V raziskovalni nalogi smo opisali idejno zasnovo dvodnevne prireditve za mlade, ki bi jo naj v obliki tabora izvedli ob potoku Splavnica. Januarja smo se podali tudi na **cesto eko družabnih iger** in med pisano množico smo izbrali igro Gradimo hiško, ki smo jo izdelali z recikliranjem naravnih materialov. Iz kartona izrezane sestavne dele za hiško (streha, vrata, okni in dimnik) smo pobarvali z akrilnimi barvami, jim dodali pike in že smo se zabavali z družabno igro. Z učenkami, ki so obiskovale **ulico veselih maškar** smo izdelale pustne plakate, s katerimi smo učence naše šole in ostale obiskovalce povabili na tradicionalno prireditev »Pustna sobota v Središču ob Dravi«. V dogovoru z učenci 6. razreda smo se po oblikovanju ideje

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

v **ulici veselih maškar** lotili izdelave skupinske pustne maske z etnološkim pridihom naše občine. V januarju smo tudi veliko brali. Z učenkami, ki obiskujejo **ulico solidarnosti** smo se odpravili v vrtec, kjer smo otrokom iz najstarejše skupine prebirali pravljice. Na **cesti besednega golaža** smo se seznanili s kompletom knjižic

Pamet je boljša kot žamet, ki so namenjene zgodnjemu uvajanju otrok v naravoslovje. Knjižice smo pregledali, nekaj poskusov smo proučili in enega tudi izvedli. Opazili smo, da so rozine v kozarcu z mineralno vodo uprizorile »svoj ples«. S knjigami odkrivamo različna področja in ugotovili smo, da je eksperimentiranje učenecem zelo všeč. S pomočjo sode bikarbone, rdeče barve in kisa za vlaganje smo izvedli izbruh vulkana. Ob branju slikanice Mala baletka smo spoznali veliko zanimivosti o baletu. Seznanili smo se s slovarčkom »baletnih« izrazov, prebrali smo »baletno« zgodbo o

Trnuljčici in izdelali baletke s pravim baletnim krilcem. Z vrtičkarji smo izdelali karamelne lizike, pekli pa smo tudi bučne piškote, s katerimi smo pogostili varovance doma starejših v Domžalah. Za učence osmega razreda smo konec januarja pripravili in izvedli delavnico na temo spolnost. Pri izvedbi delavnice nam je pomagala prostovoljka Danica Job (iz Mladinskega centra Ormož). Prvi dan meseca februarja smo se s prostovoljci odpravili v dom upokojencev v Domžale, kjer smo varovancem postregli s pravo »prleško južino«. Po uvodnem pozdravu direktorice doma smo

pripravili bučne namaze, nadevali bučno pecivo, razrezali domači kruh, pripravili narezek z domačim mesom, zaseko in za povrh še bučnice z okusom kokosa in pomaranče. Ob druženju z varovanci, promoviranju Središča in ogledu doma srčnih ljudi je čas namenjen obisku prehitro minil. Po obisku doma smo se z učenci od 4. do 9. razreda udeležili debatnega turnirja na OŠ Vencija Perka v Domžalah. Mlajši učenci so bili v vlogi časomerilcev, tako so prvič sodelovali na debatnem turnirju. Učenci od 7. do 9. razreda pa so zastopali našo šolo.

Skupina mladih kuharjev naše šole z imenom »srjanske tikve« se bo tudi v letošnjem šolskem letu udeležila tekmovanja v kuharskih veščinah avtohtonih lokalnih in regionalnih posebnosti. Letos bodo pripravljali enolončnico, močnato jed in prigrizek. Pripravili smo recepte izbranih jedi in se podali kuharskim dogodivščinam naproti. Mladi kuharji so se vestno urili v kuhanju bučnega golaža, skutnih cmokov z bučnim nadevom in sladkega prigrizka - bučkotov. V predpustnem času smo cvrli miške, med šolskimi počitnicami pa smo v okviru **poti ustvarjalnosti** izvedli pustno delavnico, na kateri smo izdelali pustna očala, cvrli pustne dobrote in izvedli dva eksperimenta (plesoč riž in bojazljiv cimet). Učenci, ki obiskujejo **ulico vrtičkarjev**, so v februarjskih dneh izdelali lojne pogače iz goveje maščobe po starem receptu. Na naši in partnerski šoli smo v okviru aktivnosti obeležili praznik zaljubljenecv - valentinovo. Na OŠ Stanka Vraza smo v tehniki Iris folding izdelali slike s srčki, na naši šoli pa smo se s pomočjo Marte Gregorc naučili

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

izdelave ptičkov iz ličja. Skozi ves mesec pa so učenci 6. razreda v okviru **ulice veselih maškar** vztrajno izdelovali pustne maske: karte, na katerih so bili šaljivi grbi vseh petih krajev naše občine. Za izdelavo smo porabili veliko časa in truda, zato smo se še toliko bolj razveselili doseženega prvega mesta med osnovnošolskimi maskami na pustni povorki v Središču in osvojenega drugega mesta med etnografskimi skupinami na pustovanju v Ormožu.

Zadnji šolski dan pred zimskimi počitnicami smo v šoli Stanka Vraza izvedli pustno delavnico, pri kateri smo izdelali cvetlične klobuke. Pri izdelavi pustne maske smo pomagali še 7. razredu naše OŠ, ki je predstavljal ločeno zbiranje odpadkov. Z maskami, ki smo jih izdelali v okviru projekta in s pomočjo staršev, so vse obiskovalce pustne sobote v Središču pozvali, da si naj prizadevamo zmanjševati obremenjenost našega okolja in ohranjati zdravo ter kakovostno življenje. Pestre, zanimive in hkrati poučne aktivnosti pa bomo v šoli izvajali vse do konca meseca avgusta.

Zgodnja pomlad je privabila na dan članice Turističnega društva Središče ob Dravi, ki so se lotile ureditve gredic pred spomenikom na Trgu talcev.

Spravilo trave za živino - 19. januarja 2014!

V fotografski objektiv smo ujeli učence šestega in sedmega razreda na smučanju v šoli v naravi na Pohorju.

**VRTEC NAVIHANČEK
PRI OŠ SREDIŠČE OB DRAVI**

VABILO

Obveščamo vas, da bo v tednu
od 14. do 18. aprila 2014

**POTEKAL VPIS OTROK
V VRTEC NAVIHANČEK PRI
OŠ SREDIŠČE OB DRAVI
za šolsko leto 2014/2015,
in sicer v vrtcu:**

- vsak dan med 9.00 in 10.30.

- v četrtek med 15.00 in 17.00.

Vsak dan v tednu
od 14. do 18. aprila 2014
nas lahko skupaj z vašim otrokom tudi obiščete in si
med 9.00 in 10.30
ogledate igralnice ter zunanji igralni
park, povprašate o vsem, kar vas zanima v zvezi
z bivanjem otrok v vrtcu, in se nam pridružite pri
dejavnostih, ki bodo potekale.

KOLEKTIV VRTCA

Kritično oko Sredice

... je opazilo zasipavanje jame na Grabah z neprimernimi odpadki, tudi s salonitnimi ploščami.

Dve »pametni«:

Moški bi manj lagali, če bi ženske postavljale manj vprašanj.

Tvoja bodočnost je odvisna od tvojih sanj. Zatorej ne izgubljal časa. Pojdi spat!

BLUK

in

vas prirčno vabita

u

Sokolano na večer smeha

u petek, 4. aprila 2014, ob 19.30h.

Ustopnico si lahko rezervirate po ceni 10€ (041 316 416), drugače so po 12,5€.

NOVO

Geo - Teh Toni Jelovica s.p.
SVETOVANJE NA PODROČJU GEODEZIJE IN GRADBENIŠTVA

Tel.: 041 443 140
E-mail : geo-teh1@siol.net

INŽENIRING ZA PODROČJE GRADBENIH IN DRUGIH UPRAVNIH STORITEV

PROJEKTIRANJE
hiš
poslovnih stavb
gospodar. poslopij
komunalnih objektov

NEPREMIČNINE
posredovanje nakup-prodaja

GEODETSKE STORITVE
ureditve mej
parcelacije
evidentiranje stavb
geodetski načrti
zakoličbe
evidentiranje GJI

KJE

V r a z o v a u l. 12, 2270 Ormož
(v pritličju stavbe Ljudske univerze)

izvajajo naslednja dela:

- čiščenje in odmaševanje kanalizacijskih cevi,
- čiščenje studencev,
- obrezovanje krošenj dreves do višine 10 metrov,
- polnjenje bazenov,
- pranje asfaltnih površin in ploščadi.

KONTAKT: 041/587-676 ali 040/241-866

Se priporočamo!

Servis

Munda s.p.

Damjan Munda
Slovenska cesta 23
2277 Središče ob Dravi
tel: 02 719 00 26, mobi: 041/ 587 - 676

- Servis vozil
 - Popravilo in vzdrževanje motornih vozil
 - Prodaja in montaža pnevmatik
 - Profesionalni CHIP TUNING
 - Avtoelektrika, avtoelektronika
- Menjava olja že od 65 EUR dalje!

Kmečka sirarna in predelava mesa

PERC

Tel.: 031 479 612
031 284 702
Vodranci 27, obrat Kog 44
2276 Kog
www.enpajs.si
slavko.perc@gmail.com

Frizerski Studio Moni

Žensko, moško in otroško striženje
Barvanje las in pramenov
Fen-frizure in svečane pričeske
Trajne in vodne ondulacije
Ličenje s kozmetiko CARLO BAY

Monika Kocuvan, s.p.

Šolska ul. 21, Središče ob Dravi
GSM: 041-880 174, Tel: 02/719 01 24
E-mail: friz.studio.moni@gmail.com

kemøn

ITALIAN HAIR FASHION

Hvala za vaše zaupanje, se priporočamo!

Za zdrave lase! Nova Fibra

Močnejši in odpornejši,
bolj enakomerno čvrsti,
svetleči, voljni in
vitalni lasje.

Več na:

www.frizerski-studio-moni.si

				Avtor: Jože Borko	DEL MARIBORA	PUŠČAVNIK, SAMOTAR, (IZ CRK- EMERIT)	ŠTEFAN JOŽEF	SLOVENSKA TELO- VADKA (ADELA)	LETOVIŠČE OB ŽENEV- SKEM JEZERU	MESTO NA VZHODU LIBERJE	TOPE SVETINA
				NAJDRAŽJI SLOVENSKI POLITIČNI »SPOME- NIK«							
				KRAJ VZHODNO OD ŽALCA							
				BERILIJ			POSKOČEN IRSKI PES				SREDIŠKI AVTO- PREVOZNIK (JOŽE)
				SLOV. FILM. ANIMATOR STEINBACH			IZVIRNIK				
Težje besede: INNES NEO SAGLEIPIE	OSMI DEL CELOTE	IZDELO- VALEC STOLOV	OPERA VATROSL- LISINSKEGA INDIJSKI POLOTOK ŠASTRI					NAJNOVEŠI MEDNAR. JEZIK MOČVIR- SKA RASTLINA			
NASLON- JALO, NASLONILO (KNJIŽ.)					INDIJSKI HRAST				RIMSKA 4		
					JOSIP STRITAR				ANGLEŠKI PISATELJ HAMMOND		
RAZVOJNA STOPNJA						STAR RAZMAJAN AVTO ORNA ZEMLJA					
MAJHEN METULJ, KI UNIČUJE TKANINE					S TRAVO PORASLO ZEMLJIŠČE DEL DNEVA						
IVAN LEVAR			EVROPSKA UNIJA KOTVA, ANKER, MAČEK		GLAVNO MESTO GRČIJE 1						NAJVEČJI »USPEH« SLOVENSKE TRANZICIJE
MESTO, KJER OBLEŽI ŽIVAL PO USTRELITVI							NIKALNICA PLESNI LIK PRI ČETVORKI			NEKDANJI OSMOŠO- LEC (IZ CRK- AKT + VONA)	
NEKDANJI HRVAŠKI KOŠARKAR KOMAZEC							EKSOTIČNA ŽIVAL REZULTAT »VODENJA« PODJETJU				
Občina Središče ob Dravi	POPOLN NEUSPEH, FIASKO	DELAVSKA ENOTNOST LJUBIMČ. »SKRIVA- LIŠČE«			SLOVENSKA PEVKA ŽNIDARČIČ SLOV. SCE- NOGRAFKA MARTINC				KARLOVAC PIJAČA STARIH SLOVANOV		
ROJSTVO					TELUR SOŠEDNJI ČRKI			SL. PISAT. IN NOVINAR (IVAN) METULJ Z OČESCI NA KRILIH			
IGLASTO DREVO, PODOBNO SMREKI (MNOŽINA)							NORVEŠKI PISATELJ DUUN VEK				
SOLMIZA- CIJSKI ZLOG			PRED- ŠOLSKE FANTEK IRIDIJ						RIMSKA 6 KATARINA IVANOVIČ		
OZVEZDJE RIMŠČICE					GOROVJE V MJANMARU (IZ CRK- ANKARA)						
TRGOVSKI »PISKER« NA PRODAJNI IZDELEK					SPOMLADI POSEJANO ŽITO						

Rešitev križanke – geslo iz osenčenih polj prepišite na dopisnico in jo pošljite do 30. 4. 2014 na naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme nagrado: paket ekoloških izdelkov in okrasnih trajnih rastlin.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Zdenka Dogša – odgovorna urednica, Jasna Munda – pomočnica urednice, Zlatka Marčec, Andreja Resman, Danica Žerjav, Samo Žerjav. Lektoriranje: Majda Tkalec. Grafični prelom: Boris Prelog. Tisk: Ptujška tiskarna d.o.o. Ptuj. Naklada: 800 izvodov. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si. Fotografijo na naslovnici je posnela Zlatka Marčec, ISSN 1855-7511.